

แบบเสนอโครงการวิจัย
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ (งวดที่

ชื่อโครงการ

(ภาษาไทย) การปรับเปลี่ยนเรือนชาวกูย บ้านโนนสำโรง จังหวัดศรีสะเกษ
(ภาษาอังกฤษ) Modification the Gooy house of Ban Nonsomrong, Sisaket province.

คณะผู้วิจัย

จันทน์วิทย์ จีระนอประจักษ์

1) ข้อมูลของโครงการ

ระยะเวลาของโครงการ 12 เดือน/ปี (ไม่เกิน 1 ปี)
งบประมาณ ๒3,๐๐๐ บาท
วันที่เริ่มโครงการ 1 มิถุนายน ๒๕๕๘
วันที่สิ้นสุดโครงการ 1 พฤษภาคม ๒๕๕๙

2) หัวหน้าโครงการ

ชื่อหัวหน้าโครงการ จันทน์วิทย์ จีระนอประจักษ์
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
ความรับผิดชอบในโครงการ (คิดเป็นร้อยละ ๑๐)

..... (รายละเอียดความรับผิดชอบ)
.....
.....

โครงการวิจัยที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ : ชื่อโครงการ การปรับปรุงเรือนชาวกูย บ้านโนนสำโรง จังหวัดศรีสะเกษ
.....
แหล่งสนับสนุนทุน..... กอปรวิทย์และบริษัทวิสาหกิจคนเมืองศรีสะเกษ จำกัด
วันที่เริ่มโครงการ.....
วันสิ้นสุดโครงการ.....

* กรณีโครงการวิจัยของนักศึกษาชื่อหัวหน้าโครงการคือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

3) คณะผู้วิจัย

ชื่อผู้ร่วมโครงการ/ผู้ช่วยวิจัย..... นศศษว/วศก กว/ทอว
 ความรับผิดชอบในโครงการ (คิดเป็นร้อยละ ...๕๐.....)
 (รายละเอียดความรับผิดชอบ) ดิฉันรับผิดชอบ 100%
 วิชาเอก กว/ทอว

4) หลักการและเหตุผล

ภาคอีสานหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ ไม่ว่าจะเป็น ผู้ไท ไทแสก ไทโย้ย ไทลาว บรู กูย บางกลุ่มเข้ามาเพื่อผ่านไปสู่อุทยานที่อื่นและมีจำนวนไม่น้อยที่ลงหลักปักฐานก่อตั้งชุมชนในพื้นที่ภาคอีสาน ชาวกูย กวย หรือ ส่วย(ในบทความนี้ใช้คำว่า กูย) ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่แถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งในปัจจุบันกระจายตัวอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี บุรีรัมย์ นครราชสีมา และบางส่วนของจังหวัดสระแก้ว ร้อยเอ็ด มหาสารคาม (สมทรง บุรุษพัฒน์. 2538) ชาวกูยส่วนใหญ่ตั้งหลักแหล่งอยู่แถบแม่น้ำมูลกับเทือกเขาพนมดงรัก พบว่าจังหวัดที่มีชาวกูยอาศัยอยู่มากที่สุด คือ จังหวัดสุรินทร์ และศรีสะเกษ (เจริญ ไวรวัจนกุล และคณะ. 2533)

จากการศึกษาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นโดยส่วนใหญ่ พบว่าความเชื่อมักจะสัมพันธ์กับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเสมอ วัตถุประสงค์ในการศึกษานี้ เพื่อศึกษาความเชื่อที่ส่งผลต่อการก่อรูปหมู่บ้านและเรือนพื้นถิ่นชาวกูยเป็นการศึกษาสถาปัตยกรรมที่สะท้อนวิถีชีวิตของผู้อยู่บนพื้นฐานของภูมิปัญญา คติความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิต เรียกได้ว่า เรือน คือตัวตนของเจ้าของเรือนและของชุมชน อันเป็นเอกลักษณ์ที่เห็นได้อย่างชัดเจนและเป็นแบบแผนดั้งเดิมที่เกิดขึ้นมานาน มิได้เกิดจากการวางระเบียบข้อบังคับใด หากแต่เรือนนั้นเกิดจากความรู้จักความเข้าใจต่อสภาพแวดล้อมในถิ่นที่ของตน ใช้ประโยชน์เพื่อการดำเนินชีวิต เรียนรู้ พัฒนา สั่งสม และใช้เวลาอย่างยาวนาน (วีระ อินพันทัง. 2545)

ในปัจจุบันกระแสนิยมสมัยใหม่ได้ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงเรือนพื้นถิ่นชาวกูย ทั้งต่อลักษณะทางกายภาพ วิถีชีวิต ความเชื่อ ซึ่งสวนทางกับพัฒนาการที่มีมาแต่ดั้งเดิม โดยจะเห็นจากอิทธิพลทางด้านวัตถุ สังคม ที่สร้างความเปลี่ยนแปลงจนเกิดค่านิยมสมัยใหม่ ทำให้ต้องปรับตัวไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ อันมีการพัฒนาและการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา การศึกษาการเปลี่ยนแปลงเรือนพื้นถิ่นชาวกูยจึงเป็นตัวชี้วัดและแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน ดังแนวคิดที่ว่า ความเชื่อจะแฝงตัวอยู่กับทิศทางการวางเรือนและองค์ประกอบของเรือนอยู่เสมอ ซึ่งการคงอยู่ของความเชื่อในรูปแบบผังเรือนจะมีการเปลี่ยนแปลงน้อยกว่ารูปปลั๊กกายภาพเรือน (อรศิริ ปาณินท์. 2543)

5) การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการปรับเปลี่ยนเรือนชาวกูย บ้านโนนสำโรง จังหวัดศรีสะเกษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษา ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีประเด็นดังนี้

5.1 แนวคิดว่าด้วยเรื่อง คติความเชื่อ ของกลุ่มชน

นพดล ตั้งสกุล และจันทนีย์ วงศ์คำ (2548 : 95) ได้กล่าวไว้ใน คติความเชื่อและระบบสังคมกับการปลูกสร้างเรือนพื้นบ้านและชุมชนผู้ไท พบว่า คติความเชื่อของชาวผู้ไท เป็นการผสมผสานระหว่างพระพุทธศาสนา พราหมณ์และผี ซึ่งในความเชื่อนี้จะมีความเกี่ยวข้องของคนในชุมชนตั้งแต่เกิดจนกระทั่งถึงตาย ซึ่งเป็นความเชื่อที่มีความเกี่ยวข้องทางด้านพิธีกรรมจะมีการเลี้ยงลำดับตามขั้นของชีวิต และยังเป็นภูมิปัญญาของชาวผู้ไทที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสภาพแวดล้อมของชุมชนและครอบครัว ในด้านของความเชื่อเกี่ยวกับผีโดยเฉพาะผีปู่ตา ชาวผู้ไทมีความเชื่อว่า จะมีหน้าที่คอยปกป้องรักษาคนในชุมชน ส่วนในด้านของความเชื่อเกี่ยวกับป่าและต้นไม้ใหญ่ในพื้นที่ดอนปู่ตา มีความเชื่อว่ามีผีที่คอยดูแล จึงทำให้คนในชุมชนไม่กล้าที่จะตัดไม้ในบริเวณนั้น จึงทำให้

ป่าไม้ในบริเวณนั้นเกิดความอุดมสมบูรณ์คนในชุมชนสามารถใช้เป็นในการหาอาหารตามธรรมชาติ และยังมี ความเชื่อเกี่ยวกับการขึ้นบ้านใหม่เพื่อไม่ให้เป็นการลบหลู่พระแม่ธรณีก่อนที่จะทำการก่อสร้างต้องมีการทำพิธี ย้ายนางธรณีหรือตาดินออกจากบริเวณนั้น เพื่อความเป็นสิริมงคลและจะทำให้ผู้ที่ขึ้นบ้านใหม่อยู่เย็นเป็นสุข ส่วนในด้านการจัดวางพื้นที่ใช้สอย พบว่าความเชื่อส่งผลถึงการกำหนดพฤติกรรมการใช้พื้นที่โดยตรง และมีการ วางผังการใช้สอยโดยมีการกำหนดพื้นที่ใช้สอยเพศชายจะอยู่ทางด้านทิศตะวันออกส่วนเพศหญิงจะอยู่ทางด้าน ทิศตะวันตกของเรือน ส่วน ส่วนห้องตรงกลางจะเป็นจะเป็นห้องปูยาหรือห้องพ่อแม่ ถ้าหากมีครอบครัวใหม่ เพิ่มขึ้นจากครอบครัวเดิม ซึ่งครอบครัวใหม่จะอยู่ทางด้านซ้ายของตัวเรือน

5.2 แนวคิดเกี่ยวกับภูมิปัญญาที่มนุษย์ใช้ในการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับนิเวศแวดล้อม

อุษา หม้อทอง(2547 : 169-173) กล่าวว่า ภูมิปัญญา ได้มาจากองค์ประกอบของบริบทชุมชน คือ ได้แก่ การเกิดจะมีภูมิปัญญาในการทำคลอดการพยาบาลแม่และเด็กทารก การแต่งงานมีภูมิปัญญาด้านการทำนาย คางไก่ การตายมีภูมิปัญญาการใช้ผ้าคลุมศพ การเอาน้ำมาประพรมอ่นล้างกระดูกกันกลิ่น การถนอมอาหาร การสร้างที่อยู่อาศัยด้านเทคโนโลยี การจักสาน และอื่น ๆ อุดมการณ์การอยู่ร่วมกัน ได้มาจากองค์ประกอบความ เป็นกฎ อันได้จากทัศนคติของชาติพันธุ์กุ่ม ซึ่งเกิดจากทัศนคติของกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ที่เน้นจากการแสดงออก ทางด้านภาษา ความเชื่อ และการนับถือศิลปะ การแต่งกาย นันทนาการ สถาปัตยกรรม

5.3 แนวคิดการศึกษาความเชื่อกับเรือน และองค์ประกอบเรือน

จันทนี วงศ์คำ (2544 : 28) ความเชื่อและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับเรือนทั้งรูปทรง และที่วาง ขนาดและสัดส่วนเรือนจะมาจากสัดส่วนมงคล หรือการวางองค์ประกอบเรือนในทิศที่เหมาะสม นอกจากนี้ความ เชื่อในเรือนมีการสืบทอดในแต่ละชุมชนโดยสะท้อนให้เห็นจากระบบวงจรชีวิต และรูปแบบเรือนที่มีความเป็น เอกลักษณะของกลุ่มตนเอง ในการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบเรือนอีสาน มีผลสรุปจากภกการวิจัยว่าการ จัดรูปแบบผังเรือนจะสัมพันธ์กับลักษณะการใช้สอย เช่นการวางเรือนไฟในทิศตะวันตกเป็นการกันแดดให้กับ ชาว เป็นต้น นอกจากนี้ความเชื่อจะแฝงตัวอยู่กับทิศทางการวางเรือนและองค์ประกอบของเรือนอยู่เสมอ ซึ่ง ความเชื่อจะคงอยู่ในรูปแบบผังเรือน จะมีการเปลี่ยนแปลงน้อยกว่ารูปลักษณะภายนอก(อรศิริ ปาณินท์ 2543 ; Nopadon Thungsakul 2001)

5.4 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาเรือนพื้นถิ่น

ระวีวรรณ โอพารัตน์มณี (2552) ได้พูดถึงแนวคิดในการศึกษางานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นของ Lawrence (1983) และ Oliver (2006) ว่า การศึกษาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในหลากหลายสาขานั้น เป็นการศึกษา แบบกระจัดกระจาย ทำให้ขาดสาระสำคัญระหว่างสาขาที่จะนำไปสู่องค์ความรู้ที่มั่นคงและมีความสัมพันธ์ จึงควร ที่จะนำการศึกษาในหลาย ๆ สาขานั้นมารวมกันเพื่อหาสาระสำคัญร่วมกันให้ได้

วีระ อินพันทัง (2545) จากการศึกษาเห้ายเรือนพื้นบ้านย่านตะวันตก ซึ่งเป็นสิ่งปลูกสร้างที่มีความ เฉพาะตัวในถิ่นแถบตะวันตก ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ เป็นสิ่งที่ถูกถ่ายทอดมา จากบรรพบุรุษทำให้ลักษณะสถาปัตยกรรมมีความเป็นเฉพาะตัวของสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่นั้น ๆ และมีความ แตกต่างจากที่อื่น ๆ ซึ่งทำให้มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิตของผู้ที่ได้อาศัยในพื้นที่ของ ห้องถิ่นนั้น

5.5 ทฤษฎีและแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนชาวนา

มีนักวิชาการหลายท่านได้วิเคราะห์ทฤษฎีและแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนชาวนาไว้ดังนี้

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา (2530) ได้พูดถึงแนวคิดของชาวนาที่ ปรีดี พนมยงค์ กล่าวไว้ในหนังสือเล่นเล็ก ความเป็นอนิจจังของสังคม ที่เขียนขึ้นใน ค.ศ. 1957 ไว้ว่า "ความเป็นอยู่ชนิตรร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ภายในสังคมน้อย ๆ นั้น ยังเป็นประเพณีตกทอดมาถึงชาวชนบทในปัจจุบันที่มีการร่วมมือกันในการทำนา เช่น การลงแขก ไถนา ดำนา เกี่ยวข้าว ฯลฯ"

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา (2541) ได้พูดถึงแนวคิดวัฒนธรรมชุมชนของบาทหลวงนิพนธ์ เทียนวิหาร (1947) ว่า "ชุมชนมีวัฒนธรรมของตน มีระบบคุณค่าที่รวบรวมมาจากประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นแบบในการปฏิบัติของชุมชนนั้นๆ เป็นวิถีชีวิตและทิศทางของการพัฒนาของชุมชน แกนกลางของวัฒนธรรมชุมชนคือการให้ความสำคัญแก่คนและผสมกลมกลืนกันในชุมชนมาเป็นเวลาช้านาน การพัฒนาชุมชนจึงต้องเริ่มจากฐานวัฒนธรรมชุมชนซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของชุมชน"

ยศ สันตสมบัติ (2539) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงชุมชนว่า ชุมชนจะต้องไม่ยึดติดกับวัฒนธรรมชุมชนเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องปรับเปลี่ยนจารีตประเพณีวิถีปฏิบัติเดิมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของยุคสมัย

พรพิไล เลิศวิชา (2532) ได้ยกตัวอย่างวิถีชีวิตชาวนาไว้ว่า "ชาวนาอีสานการออกหาปลาทำปลาห้า ปลาแห้ง ปลาแจ่ว ไวกินตลอดทั้งปีนั้น เป็นเสมือนชีวิตของชาวอีสาน หามาได้ก็จะแบ่งกันตามส่วนเพื่อนำมาทำปลาห้า ปลาแจ่ว ไวกินระยะยาวโดยไม่ต้องอาศัยซื้อจากตลาด และอาหารที่กล่าวถึงนั้นก็เป็อาหารหลักของครัวเรือนอีสานตลอดปี" แสดงให้เห็นถึงจิตสำนึกของชาวนาอีสานที่ยังเป็นจิตสำนึกของสังคมหาอยู่หากินที่ตกทอดกันมา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเสนอทฤษฎีใหม่ คือ เศรษฐกิจพอเพียงหรือเศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง เพื่อพออยู่พอกิน อิ่มชูตัวเองได้ ทรงกล่าวว่า ทฤษฎีและแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนชาวนาที่แท้จริงนั้นคือ การปฏิบัติและการอุดมการณ์ของชาวไทยส่วนใหญ่หนึ่งเอง

6) วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 6.1 ศึกษาการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพ ผังชุมชนบ้านโนนสำโรง
- 6.2 ศึกษาลักษณะทางกายภาพ ผังบริเวณเรือน ความเชื่อที่ส่งผลต่อเรือนดั้งเดิมบ้านโนนสำโรง
- 6.3 ศึกษาการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพ ผังบริเวณเรือน วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแปรเปลี่ยนรูปแบบเรือนตั้งแต่เรือนเริ่มสร้างจนถึงเรือนในปัจจุบัน

7) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 7.1 ทำให้เกิดองค์ความรู้ด้านรูปแบบ พัฒนาการผังชุมชนและเรือนพื้นถิ่นชาวกูย โดยศึกษาจากชุมชนบ้านโนนสำโรง ตำบลกล้วยกว้าง อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ
- 7.2 ทราบถึงเหตุ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ พัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงผังชุมชนและเรือนพื้นถิ่นชาวกูยบ้านโนนสำโรง
- 7.3 เป็นแนวทางต่อเนื่องเกี่ยวกับการศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กูยในส่วนของการศึกษาผังชุมชนและเรือนพื้นถิ่น เพื่อนำไปสู่การศึกษาในเชิงลึกต่อไป
- 7.4 องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อศึกษาเรือนพื้นถิ่นอื่นๆที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเรือนพื้นถิ่นชาวกูยบ้านโนนสำโรงต่อไป

8) ขอบเขตของโครงการวิจัย

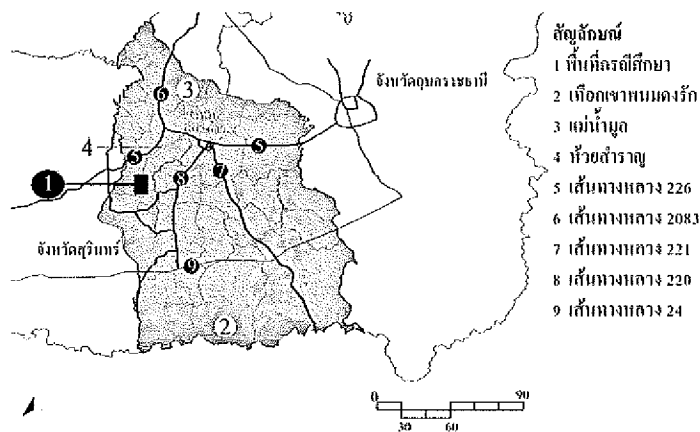
8.1 ขอบเขตทางด้านพื้นที่

กำหนดพื้นที่การศึกษา คือ บ้านโนนสำโรง ตำบลกล้วยกว้าง อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

ภาพที่ 1 แสดงลักษณะพื้นที่ศึกษา

การกำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษา เลือกบริเวณพื้นที่ศึกษา พบว่า บ้านโนนสำโรง ตำบลกล้วยกว้าง อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ มีแหล่งสืบค้นข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของฝั่งชุมชนตั้งแต่เริ่มก่อตั้งชุมชน จนถึงปัจจุบัน มีปราชญ์ชาวบ้านเป็นผู้ให้ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ มีพื้นที่ทางประวัติศาสตร์บางส่วนที่ยังหลงเหลืออยู่ ที่จะสามารถเก็บข้อมูลนำไปศึกษาต่อได้ ลักษณะที่ตั้งชุมชนมีลักษณะการอยู่อาศัยแบบชาวกูย มีการดำรงชีวิตชาวกูยการเกษตร(ชาวกูยที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม) พื้นที่ตั้งชุมชนอยู่ริมน้ำ ใช้ภาษากูยในการสื่อสาร ความเชื่อ วิถีชีวิตยังคงดำเนินตามแบบของบรรพบุรุษ อีกทั้งยังมีรูปแบบของความเชื่อในการวางผังหมู่บ้านและการปลูกสร้างเรือนแบบดั้งเดิมให้ทำการศึกษา

ภาพที่ 2 แสดงพื้นที่กรณีศึกษาและเส้นทางสัญจร

8.2 ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

- 8.2.1 ศึกษาเก็บข้อมูลประวัติความเป็นมาและการก่อรูปชุมชน
- 8.2.2 ศึกษาสำรวจ เก็บข้อมูลลักษณะทางกายภาพของชุมชน
- 8.2.3 ศึกษาสำรวจ เก็บข้อมูลพัฒนาการของชุมชน
- 8.2.4 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของชุมชน
- 8.2.5 ศึกษาสำรวจ เก็บข้อมูลเรื่อที่ตั้งเดิมจากการสัมภาษณ์
- 8.2.6 ศึกษาสำรวจ เก็บข้อมูลการเปลี่ยนแปลงเรื่อพื้นที่ตั้งแต่เริ่มสร้างเรื่อจนถึงปัจจุบัน
- 8.2.7 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเรื่อ

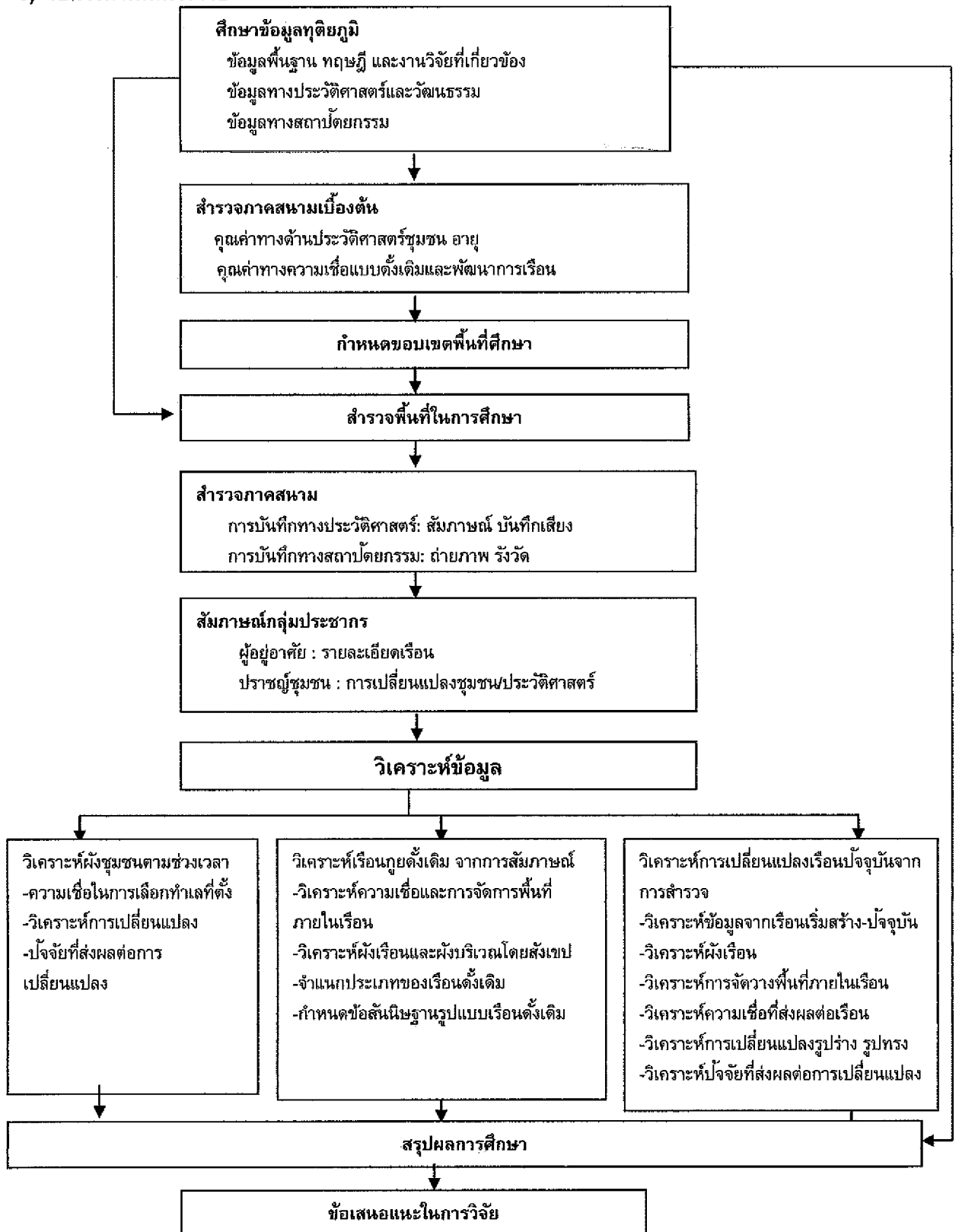
8.3 ขอบเขตทางด้านประชากร

ดำเนินการศึกษาฝั่งชุมชน เรื่อพื้นที่ชาวภูย กรณีศึกษาบ้านโนนสำโรง ได้ดำเนินการโดยสัมภาษณ์ผู้
อยู่อาศัยในพื้นที่ ประชาชนชุมชนบ้านโนนสำโรง เจ้าของเรื่อ

8.4 ขอบเขตด้านองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

การศึกษาเรื่อพื้นที่ชาวภูย บ้านโนนสำโรง จังหวัดศรีสะเกษ จะมุ่งเน้นศึกษาเฉพาะสถาปัตยกรรม
พื้นที่ในส่วนที่เป็นเรื่อพักอาศัยและฝั่งชุมชนโดยรวมเท่านั้น

9) วิธีการดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 3 แสดงวิธีการดำเนินการวิจัย

10) ระยะเวลาทำการวิจัยและแผนการดำเนินงาน

ตารางแสดงแผนกิจกรรมการดำเนินงานระยะเวลาดำเนินงาน 1 ปี (12 เดือน)

ช่วงเวลา	กิจกรรม			
	ศึกษาข้อมูลการตั้งถิ่นฐานจากเอกสารและสื่อต่าง ๆ	ลงพื้นที่ศึกษาสภาพแวดล้อมจริงในเรื่องของการตั้งถิ่นฐาน รูปแบบเรือนสมัยเก่าและเรือนปัจจุบัน	สรุป วิเคราะห์ ประมวลผล จากสภาพจริง	สรุปรายงานผลการศึกษา
เดือนมิถุนายน				
เดือนกรกฎาคม				
เดือนสิงหาคม				
เดือนกันยายน				
เดือนตุลาคม				
เดือนพฤศจิกายน				
เดือนธันวาคม				
เดือนมกราคม				
เดือนกุมภาพันธ์				
เดือนมีนาคม				
เดือนเมษายน				
เดือนพฤษภาคม				

11) งบประมาณโครงการ

ตารางแสดงงบประมาณสำหรับดำเนินการวิจัย

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
1. หมวดค่าตอบแทน (ค่าตอบแทนผู้วิจัย)		
2. หมวดค่าจ้าง (ผู้ช่วยวิจัยและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ให้ระบุจำนวนอัตรา คุณวุฒิ และคิดอัตราค่าจ้างตามที่กำหนด)		
3. หมวดค่าวัสดุ 3.1 ค่ากระดาษ.....(รายละเอียด).....	1,000	
4. ค่าเดินทางระหว่างปฏิบัติการในโครงการ 4.1 ค่าเดินทาง.....(รายละเอียด).....	9,600	รวมค่า 1,200 บาท 10 บาท x 8 500
5. ค่าจัดหาข้อมูล และค่าทำรายงาน 5.1 ค่าพิมพ์.....(รายละเอียด).....	8,500	
6. ค่าจ้างวิเคราะห์หรือทดสอบตัวอย่าง 6.1 ค่าวิเคราะห์.....(รายละเอียด).....	1,400	
7. อื่นๆ (โปรดระบุ) ค่าเช่าพื้นที่	2,500	
รวม (บาท)	23,000	

12) เอกสารอ้างอิงของโครงการ

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2534. **ภูมิลักษณะประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภูมิศาสตร์และภาควิชา
ธรณีวิทยา.
- เจริญ ไวรวัจนกุล และคณะ. 2533. **วัฒนธรรมลุ่มน้ำมูล : กรณี เขมร ลาว ส่วย จังหวัดสุรินทร์**. ศูนย์
วัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์
- จักรทิพย์ นาดสุภา และคณะ. 2541. **ทฤษฎีและแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนชนวนา**. กรุงเทพฯ : โครงการวิถึ
ทรรศน์.
- ณรงค์นุช ไพโรพบูลยกิจ. 2541. **เรือนไทย**. กรุงเทพฯ : เอส.ที.พี.เวิลด์ มีเดีย.
- ธวัช บุญโถก. 2527. **ประวัติหัวเมืองอีสานตอนล่าง**. บุรีรัมย์ : ศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูบุรีรัมย์. สมบัติ
อีสานใต้ ครั้งที่ 3.
- _____. 2532. **อีสาน : อดีต ปัจจุบัน และอนาคต**. วัฒนธรรมพื้นบ้าน : กรณีอีสาน. เอกสารสัมมนาทาง
วิชาการ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- ปรีชา พิณทอง. 2532. **สารานุกรมภาษาอีสาน-ไทย-อังกฤษ**. อุบลราชธานี : โรงพิมพ์ศิริธรรม.
- ไพโรจน์ เพชรสังหาร. 2531. **คติการปลูกเรือนผู้ไทย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดกาฬสินธุ์**. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ระวีวรรณ โอพารัตน์มณี. 2552. **สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น : การศึกษา วิจัย และการปฏิบัติวิชาชีพ
สถาปัตยกรรม**. ภาควิชาสถาปัตยกรรม. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิจิต คลังบุญครองและไพโรจน์ เพชรสังหาร. 2530. "เรือนอีสาน." ใน **กรรมวิธีการสถาปนากีอีสาน (บรรณาธิการ)
สถาปัตยกรรมอีสาน**. กรุงเทพฯ: เมฆาเพรส.
- วีระ อินพันทัง. 2545. **เพ้าเรือนพื้นบ้านย่านตะวันตก**. กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- _____. 2555. **เรือนลาวโขง : การกลายรูปในรอบสองศตวรรษ**. กรุงเทพฯ : อุกาศเนย์.
- สมทรง บุรุษพัฒน์. 2538. **สารานุกรมชนชาติไทย**. นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2554. **ข้อมูลสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศจำแนกเป็นรายภาคและราย
จังหวัด ประจำปี 2553**. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- อรศิริ ปาณินท์. 2543. **ปัญญาสร้างสรรค์ในเรือนพื้นถิ่นอุษาคเนย์ : กรณี ไทย ลาว อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์
ผ่านที่ว่าง มวล และชีวิต**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาศิลปสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อานันท์ กาญจนพันธุ์. 2555. **เจ้าที่และผีปู้ย่า : พลวัตของความรู้ชาวบ้าน อำนาจ และตัวตนของคน
ท้องถิ่น**. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. โคะ-ชยัน
มีเดียทีม.
- Blumer, Herbert. (1969). "Collective Behavior" in A. M. Lee. (ed). **Principles of sociology**. New York :
Barnes & Noble. pp. 99

13) คำชี้แจงอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....
.....
.....
.....
.....

14) ลงลายมือชื่อ หัวหน้าโครงการวิจัย พร้อม วัน เดือน ปี

.....
..... จันทพร จิระนิตย์
.....
.....
.....
.....
.....
.....